ADHORTATIONES SANCTORUM PATRUM. LEGENDAE SANCTORUM. GREGORIUS MAGNUS. AUGUSTINUS. HIERONYMUS. EXPOSITIO MISSAE U. A.

Anfang 12. Jh. Seite 69r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

Qui cū ex cōsuetudine iterū uenissē ad eū
ut cōsecraret oblationē. scandalizat ē ille
solitarius. & n̄ aperuit ei. Pbr. aut hoc ui
so discessit. Et ecce uox facta ē ad solitariū
dicens. Tulerūt sibi homines iudiciū meum.
Et factus ē in excessu mentis. & uidebat q̄si
puteū aureū. & situlā auream. & funē auream
& aquā ualde bonā; videbat aut & quendā
leprosū hauriente & refundente in uas
& cupiebat bibere. & n̄ bibebat, ppt qd le
prosus ē & ille q̄ hauriebat. Et ecce iterum
uox ad eū uenit dicens. Cur n̄ bibes ex aqua
hac. quā causā hab & qui impl. Implet
eni solū modo & effundit in uas. In se aut
reuersus solitarius. & cōsiderans uirtutē
uisionis uocauit pbrm. & fec eū sic & pri
us sanctificare sibi oblationem. Itē eadē dere.

Fuerunt duo frs magne utte in cōgregati-
one. & meruerūt singuli grām dī uidere
in alterutru. Factū ē autē aliquando
ut unus ex eis egrederetur in sexta feria extra
cōgregationē. & uideret quendā mane co
medentem. Dixit aut ei. Hac hora manducas
sexta feria. Die aut sequenti facta ē cele